

SENÁT

PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY

12. funkční období

282

Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti
s implementací daňových předpisů Evropské unie
a v oblasti zamezení dvojímu zdanění

(Navazuje na sněmovní tisk č. 572
z 8. volebního období PS PČR)

Lhůta pro projednání Senátem
uplyne 29. července 2020

2020

ZÁKON

ze dne 2020,

kterým se mění některé zákony v souvislosti s implementací daňových předpisů Evropské unie a v oblasti zamezení dvojímu zdanění

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o daních z příjmů

Čl. I

Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. 35/1993 Sb., zákona č. 96/1993 Sb., zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 196/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 114/1994 Sb., zákona č. 259/1994 Sb., zákona č. 32/1995 Sb., zákona č. 87/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 248/1995 Sb., zákona č. 316/1996 Sb., zákona č. 18/1997 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 210/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 111/1998 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 168/1998 Sb., zákona č. 333/1998 Sb., zákona č. 63/1999 Sb., zákona č. 129/1999 Sb., zákona č. 144/1999 Sb., zákona č. 170/1999 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 3/2000 Sb., zákona č. 17/2000 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 72/2000 Sb., zákona č. 100/2000 Sb., zákona č. 103/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 241/2000 Sb., zákona č. 340/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 117/2001 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 239/2001 Sb., zákona č. 453/2001 Sb., zákona č. 483/2001 Sb., zákona č. 50/2002 Sb., zákona č. 128/2002 Sb., zákona č. 198/2002 Sb., zákona č. 210/2002 Sb., zákona č. 260/2002 Sb., zákona č. 308/2002 Sb., zákona č. 575/2002 Sb., zákona č. 162/2003 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 438/2003 Sb., zákona č. 19/2004 Sb., zákona č. 47/2004 Sb., zákona č. 49/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 280/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 360/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 562/2004 Sb., zákona č. 628/2004 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 676/2004 Sb., zákona č. 179/2005 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 342/2005 Sb., zákona č. 357/2005 Sb., zákona č. 441/2005 Sb., zákona č. 530/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 552/2005 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 203/2006 Sb., zákona č. 223/2006 Sb., zákona č. 245/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 29/2007 Sb., zákona č. 67/2007 Sb., zákona č. 159/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 362/2007 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 482/2008 Sb., zákona č. 2/2009 Sb., zákona č. 87/2009 Sb., zákona č. 216/2009 Sb., zákona č. 221/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 289/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., zákona č. 304/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 346/2010 Sb., zákona č. 348/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 119/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 353/2011 Sb., zákona č. 355/2011 Sb., zákona č. 370/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 466/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 192/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 403/2012 Sb., zákona č. 428/2012 Sb., zákona č. 500/2012 Sb., zákona č. 503/2012 Sb., zákona č. 44/2013

Sb., zákona č. 80/2013 Sb., zákona č. 105/2013 Sb., zákona č. 160/2013 Sb., zákona č. 215/2013 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 162/2014 Sb., zákona č. 247/2014 Sb., zákona č. 267/2014 Sb., zákona č. 332/2014 Sb., zákona č. 84/2015 Sb., zákona č. 127/2015 Sb., zákona č. 221/2015 Sb., zákona č. 375/2015 Sb., zákona č. 377/2015 Sb., zákona č. 47/2016 Sb., zákona č. 105/2016 Sb., zákona č. 113/2016 Sb., zákona č. 125/2016 Sb., zákona č. 148/2016 Sb., zákona č. 188/2016 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 271/2016 Sb., zákona č. 321/2016 Sb., zákona č. 454/2016 Sb., zákona č. 170/2017 Sb., zákona č. 200/2017 Sb., zákona č. 225/2017 Sb., zákona č. 246/2017 Sb., zákona č. 254/2017 Sb., zákona č. 293/2017 Sb., zákona č. 92/2018 Sb., zákona č. 174/2018 Sb., zákona č. 306/2018 Sb., zákona č. 32/2019 Sb., zákona č. 80/2019 Sb., zákona č. 364/2019 Sb. a zákona č. /2020 Sb., se mění takto:

1. V § 6 odstavec 13 zní:

„(13) Jedná-li se o příjem plynoucí ze zdrojů v zahraničí, základem daně poplatníka daně z příjmů fyzických osob, který je daňovým rezidentem České republiky, je příjem ze závislé činnosti vykonávané ve státě, s nímž nemá Česká republika uzavřenu mezinárodní smlouvu upravující zamezení dvojímu zdanění všech druhů příjmů, která je prováděna, zvýšený o povinné pojistné podle odstavce 12 a snížený o daň zaplacenou z tohoto příjmu v zahraničí. Je-li činnost, ze které plyne příjem ze závislé činnosti, vykonávaná ve státě, s nímž má Česká republika uzavřenu mezinárodní smlouvu upravující zamezení dvojímu zdanění všech druhů příjmů, která je prováděna, základem daně poplatníka daně z příjmů fyzických osob, který je daňovým rezidentem České republiky, je příjem ze závislé činnosti vykonávané v tomto státě zvýšený o povinné pojistné podle odstavce 12; tento příjem lze snížit o daň zaplacenou z tohoto příjmu ve státě, s nímž má Česká republika uzavřenu mezinárodní smlouvu upravující zamezení dvojímu zdanění všech druhů příjmů, která je prováděna, a to pouze v rozsahu, ve kterém ji nebylo možno započíst na daňovou povinnost v tuzemsku podle § 38f v bezprostředně předchozím zdaňovacím období. Přitom se musí jednat o nezapočtenou daň z příjmů, které se zahrnují do základu daně. Příjem ze závislé činnosti plynoucí ze zdrojů v zahraničí nelze snížit o daň zaplacenou v zahraničí v rozsahu, ve kterém přesahuje výši uvedenou v mezinárodní smlouvě nebo v právním předpisu jiného státu.“

2. V § 18 odst. 2 písm. e) bodě 10 se slova „v souladu s vyhlášenými mezinárodními smlouvami o sociálním zabezpečení, s nimiž vyslovil souhlas Parlament a jimiž je Česká republika vázána,“ nahrazují slovy „podle mezinárodní smlouvy upravující sociální zabezpečení“.

3. V § 19 odst. 3 písm. a) bodě 2 se slova „ustanovení smlouvy o zamezení dvojího zdanění“ nahrazují slovy „mezinárodní smlouvy upravující zamezení dvojímu zdanění všech druhů příjmů“.

4. V § 19 odst. 9 bodě 1 se slova „účinnou smlouvu o zamezení dvojího zdanění“ nahrazují slovy „mezinárodní smlouvu upravující zamezení dvojímu zdanění všech druhů příjmů, která je prováděna“.

5. V § 23e odst. 5 se na konci textu písmene d) doplňují slova „ , s výjimkou částí odpisů, které jsou výpůjčním výdajem“.

6. V § 23e se doplňují odstavce 7 a 8, které znějí:

„(7) Poplatník daně z příjmů právnických osob, který je společníkem veřejné obchodní společnosti, při výpočtu daňového zisku před úroky, zdaněním a odpisy nezohledňuje část základu daně veřejné obchodní společnosti, která je součástí jeho základu daně.

(8) Poplatník daně z příjmů právnických osob, který je komplementářem komanditní společnosti, při výpočtu daňového zisku před úroky, zdaněním a odpisy nezohledňuje část základu daně komanditní společnosti, která je součástí jeho základu daně.“.

7. V § 23g odst. 5 písm. a) a b) se slovo „vyhlášeného“ nahrazuje slovem „vyhlášeným“.

8. V § 23g se na konci odstavce 5 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena c) a d), která znějí:

„c) cenného papíru oceňovaného podle právních předpisů upravujících účetnictví reálnou hodnotou, u kterého oceňovací rozdíl ze změny reálné hodnoty ovlivňuje výsledek hospodaření, se výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji sníží o kladný rozdíl mezi cenou, která by byla sjednána mezi nespojenými osobami v běžných obchodních vztazích za stejných nebo obdobných podmínek, přepočtenou kurzem devizového trhu vyhlášeným Českou národní bankou pro den přeřazení a hodnotou tohoto cenného papíru zachycenou v účetnictví v okamžiku přeřazení majetku bez změny vlastnictví, nebo zvýší o záporný rozdíl mezi těmito veličinami; výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji se neupravuje u cenného papíru, u kterého by byl příjem z jeho převodu osvobozen,

d) cenného papíru oceňovaného podle právních předpisů upravujících účetnictví reálnou hodnotou, u kterého se oceňovací rozdíl ze změny reálné hodnoty účtuje prostřednictvím rozvahových účtů, se při pozbytí tohoto cenného papíru výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji sníží o kladný rozdíl mezi cenou, která by byla sjednána mezi nespojenými osobami v běžných obchodních vztazích za stejných nebo obdobných podmínek v okamžiku přeřazení majetku bez změny vlastnictví, přepočtenou kurzem devizového trhu vyhlášeným Českou národní bankou pro den přeřazení a hodnotou tohoto cenného papíru zachycenou v účetnictví v okamžiku pozbytí tohoto cenného papíru, nebo zvýší o záporný rozdíl mezi těmito veličinami; výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji se neupravuje, pokud při pozbytí tohoto cenného papíru jeho hodnota zachycená v účetnictví neovlivňuje základ daně.“.

9. V § 24 odst. 2 písm. ch) se slova „poplatníka uvedeného v § 2 odst. 2 a v § 17 odst. 3 výdajem (nákladem)“ nahrazují slovy „daňového rezidenta České republiky výdajem“, slova „němž nebyla započtena“ se nahrazují slovy „jakém ji nebylo možno započíst“ a za text „§ 38f“ se vkládají slova „ ; výdajem není daň zaplacená v zahraničí v rozsahu, ve kterém přesahuje výši uvedenou v mezinárodní smlouvě nebo v právním předpisu jiného státu“.

10. V § 25 odst. 1 písm. i) se slovo „(náklady)“ zrušuje, slova „poplatníků uvedených v § 2 odst. 2 rovněž“ se nahrazují slovy „poplatníka daně z příjmů fyzických osob, který je daňovým rezidentem České republiky,“ a slova „o zamezení dvojího zdanění“ se zrušují.
11. V § 36 odst. 1 písm. c) bod 2 zní:
- „2. třetího státu, se kterým má Česká republika uzavřenu mezinárodní smlouvu upravující zamezení dvojímu zdanění všech druhů příjmů, která je prováděna, nebo mezinárodní smlouvu upravující výměnu informací v daňových záležitostech pro oblast daní z příjmů, která je prováděna, nebo který je smluvní stranou mnohostranné mezinárodní smlouvy obsahující ustanovení upravující výměnu informací v daňových záležitostech pro oblast daní z příjmů, která je v tomto státě a v České republice prováděna,“.
12. § 37 včetně nadpisu zní:

„§ 37

Mezinárodní smlouva

(1) Mezinárodní smlouvou se pro účely daní z příjmů rozumí mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu České republiky.

(2) Na zákon upravující zamezení dvojímu zdanění ve vztahu k jurisdikci, která není státem, se pro účely daní z příjmů hledí jako na mezinárodní smlouvu upravující zamezení dvojímu zdanění všech druhů příjmů.

(3) Výraz „stálá základna“ používaný v mezinárodních smlouvách je obsahově totožný s výrazem „stálá provozovna“.

13. V § 38f odstavec 1 zní:

„(1) Při vyloučení dvojího zdanění příjmu plynoucího daňovému rezidentovi České republiky ze zdrojů v zahraničí se postupuje podle mezinárodní smlouvy.“.

14. V § 38f odst. 3 se slovo „(výnosy)“, slovo „uzavřenou“, slovo „(náklady)“ a slovo „(nákladů)“ zrušují.

15. V § 38f odst. 4 větě první se slova „Česká republika uzavřela smlouvu o zamezení dvojího zdanění“ nahrazují slovy „má Česká republika uzavřenu mezinárodní smlouvu upravující zamezení dvojímu zdanění všech druhů příjmů, která je prováděna“, slova „poplatníkům, uvedeným v § 2 odst. 2“ se nahrazují slovy „poplatníkovi daně z příjmů fyzických osob, který je daňovým rezidentem České republiky,“, slovo „kde“ se nahrazuje slovy „ve kterém“ a slova „poplatníkem uvedeným v § 2 nebo v § 17“ se nahrazují slovy „daňovým rezidentem České republiky nebo daňovým nerezidentem“.

16. V § 38f odst. 8 větě první se slova „Česká republika uzavřela smlouvu o zamezení dvojího zdanění“ nahrazují slovy „má Česká republika uzavřenu mezinárodní smlouvu upravující zamezení dvojímu zdanění všech druhů příjmů, která je prováděna“.
17. V § 38f odst. 10 větě třetí se číslo „8“ nahrazuje číslem „9“.
18. V § 38f odst. 12 větě první se slova „uvedenému v § 2 odst. 2“ nahrazují slovy „daně z příjmů fyzických osob, který je daňovým rezidentem České republiky,“ a slovo „příslušné“ se zrušuje.
19. V § 38f odst. 13 se slova „smlouvy o zamezení dvojího zdanění v oboru daně dědické a darovací“ nahrazují slovy „mezinárodní smlouvy upravující zamezení dvojímu zdanění v oboru daně dědické a darovací, která je prováděna“.
20. V § 38fa odst. 3 písm. b) se slova „smlouvu o“ nahrazují slovy „mezinárodní smlouvu upravující“, za slova „dvojímu zdanění“ se vkládají slova „všech druhů příjmů“ a slova „součástí právního řádu“ se nahrazují slovem „prováděna“.
21. V § 38fa se na konci textu odstavce 6 doplňují slova „ , která není základním investičním fondem“.
22. V § 38fa se za odstavec 8 vkládá nový odstavec 9, který zní:

„(9) Daň ovládající společnosti lze snížit o daň z příjmů právnických osob zaplacenou z příjmů z činnosti a nakládání s majetkem, na které tato ovládající společnost použije odstavec 1, základním investičním fondem, který je ovládající společností stejné ovládané zahraniční společnosti a prostřednictvím kterého ovládající společnost drží podíl na základním kapitálu této ovládané zahraniční společnosti.“

Dosavadní odstavce 9 a 10 se označují jako odstavce 10 a 11.

23. V § 38zg odst. 1 se slova „který uzavřel s Českou republikou nebo Evropskou unií“ nahrazují slovy „se kterým má Česká republika nebo Evropská unie uzavřenu“ a za slovo „dohodu“ se vkládají slova „ , která je v tomto státě a v České republice prováděna,“.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Pro daňové povinnosti u daně z příjmů za zdaňovací období započatá přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související se použije zákon č. 586/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Ustanovení § 23e odst. 5 písm. d) a § 38fa odst. 6 a 9 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté od 1. dubna 2019. Ustanovení § 23e odst. 7 a 8 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti čl. I bodu 6 tohoto zákona, lze použít již pro zdaňovací období započaté od 1. dubna 2019.
3. Ustanovení § 23g odst. 5 písm. c) a d) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije i na přerazení majetku bez změny vlastnictví uskutečněné
 - a) ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona a
 - b) ve zdaňovacím období započatém od 1. ledna 2020 do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti tohoto zákona.
4. Ustanovení § 23g odst. 5 písm. c) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již na přerazení majetku bez změny vlastnictví uskutečněné
 - a) přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a
 - b) ve zdaňovacím období započatém od 1. ledna 2020 do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti tohoto zákona.
5. Ustanovení § 23g odst. 5 písm. d) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije i na přerazení majetku bez změny vlastnictví, pokud
 - a) se toto přerazení uskuteční
 1. přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a
 2. ve zdaňovacím období započatém od 1. ledna 2020 do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti tohoto zákona a
 - b) k pozbytí tohoto majetku dojde ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
6. Ustanovení § 23g odst. 5 písm. d) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, lze použít již na přerazení majetku bez změny vlastnictví, pokud k přerazení a pozbytí tohoto majetku dojde
 - a) přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a
 - b) ve zdaňovacím období započatém od 1. ledna 2020 do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o spotřebních daních

Čl. III

Zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění zákona č. 479/2003 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 313/2004 Sb., zákona č. 558/2004 Sb., zákona č. 693/2004 Sb., zákona č. 179/2005 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 379/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 310/2006 Sb., zákona č. 575/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 37/2008 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 245/2008 Sb., zákona č. 309/2008 Sb., zákona č. 87/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 292/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 59/2010 Sb., zákona č. 95/2011 Sb., zákona č. 221/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 407/2012 Sb., zákona č. 500/2012 Sb., zákona č. 308/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 201/2014 Sb., zákona č. 331/2014 Sb., zákona č. 157/2015

Sb., zákona č. 315/2015 Sb., zákona č. 382/2015 Sb., zákona č. 188/2016 Sb., zákona č. 243/2016 Sb., zákona č. 453/2016 Sb., zákona č. 65/2017 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 4/2019 Sb., zákona č. 80/2019 Sb., zákona č. 277/2019 Sb., zákona č. 364/2019 Sb. a zákona č. 229/2020 Sb., se mění takto:

1. Na konci poznámky pod čarou č. 1 se na samostatný řádek doplňuje věta „Směrnice Rady (EU) 2019/475 ze dne 18. února 2019, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a 2008/118/ES, pokud jde o zahrnutí italské obce Campione d'Italia a italských vod jezera Lugano do celního území unie a do územní působnosti směrnice 2008/118/ES.“.
2. V § 2 odst. 4 se slova „, , Livigno, Campione d'Italia a italské vnitrozemské vody jezera Lugano“ nahrazují slovy „a Livigno“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o dani z přidané hodnoty

Čl. IV

Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění zákona č. 635/2004 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 124/2005 Sb., zákona č. 215/2005 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 441/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 319/2006 Sb., zákona č. 172/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 302/2008 Sb., zákona č. 85/2009 Sb., zákona č. 87/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 489/2009 Sb., zákona č. 36/2010 Sb., zákona č. 120/2010 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 47/2011 Sb., zákona č. 370/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 333/2012 Sb., zákona č. 500/2012 Sb., zákona č. 502/2012 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 196/2014 Sb., zákona č. 262/2014 Sb., zákona č. 360/2014 Sb., zákona č. 377/2015 Sb., zákona č. 113/2016 Sb., zákona č. 188/2016 Sb., zákona č. 243/2016 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 33/2017 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 40/2017 Sb., zákona č. 170/2017 Sb., zákona č. 225/2017 Sb., zákona č. 371/2017 Sb., zákona č. 283/2018 Sb., zákona č. 6/2019 Sb., zákona č. 80/2019 Sb. a zákona č. 256/2019 Sb., se mění takto:

1. Na konci poznámky pod čarou č. 1 se na samostatné řádky doplňují věty „Směrnice Rady (EU) 2018/1910 ze dne 4. prosince 2018, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o harmonizaci a zjednodušení určitých pravidel v systému daně z přidané hodnoty pro obchod mezi členskými státy.

Směrnice Rady (EU) 2019/475 ze dne 18. února 2019, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a 2008/118/ES, pokud jde o zahrnutí italské obce Campione d'Italia a italských vod jezera Lugano do celního území unie a do územní působnosti směrnice 2008/118/ES.“.

2. V § 4 se za odstavec 4 vkládají nové odstavce 5 až 7, které znějí:

„(5) Přemístěním zboží se pro účely tohoto zákona rozumí odeslání nebo přeprava zboží, které je součástí obchodního majetku osoby povinné k dani, mezi členskými státy do členského státu, do něhož je zboží odesláno nebo přepraveno pro účely uskutečňování ekonomické činnosti této osoby, pokud je toto zboží odesláno nebo přepraveno touto osobou nebo jí zmocněnou třetí osobou.

(6) Za přemístění zboží se pro účely tohoto zákona nepovažuje odeslání nebo přeprava zboží pro účely

- a) zasilání zboží do členského státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží,
- b) dodání zboží s instalací nebo montáží v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží,
- c) dodání zboží na palubě lodi, letadla nebo vlaku během přepravy osob uskutečněné na území Evropské unie,
- d) dodání zboží soustavami nebo sítěmi,
- e) uskutečnění plnění osvobozeného od daně podle § 64, 66 nebo 68, nebo obdobně osvobozeného od daně podle právního předpisu členského státu zahájení odeslání nebo přepravy zboží,
- f) poskytnutí služby pro osobu povinnou k dani, zahrnující práce na zboží fyzicky uskutečněné v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží za podmínky, že zboží po provedení prací je vráceno zpět osobě povinné k dani do členského státu, ze kterého bylo zboží původně odesláno nebo přepraveno,
- g) přechodného užití zboží v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží pro účely poskytnutí služby osobou povinnou k dani, nebo
- h) přechodného užití zboží na dobu nepřekračující 24 měsíců na území členského státu, ve kterém by se na dovoz stejného zboží ze třetí země pro přechodné užití vztahoval celní režim dočasného použití s úplným osvobozením od cla.

(7) Nejde-li nadále o odeslání nebo přepravu zboží pro účely, pro které se odeslání nebo přeprava zboží nepovažují podle odstavce 6 za přemístění zboží, považují se takové odeslání nebo přeprava zboží za přemístění zboží. V takovém případě se má za to, že přemístění zboží nastává v okamžiku, kdy dotčená podmínka přestane být plněna.“

Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 8.

3. V § 6c odst. 3 se slova „, není osvobozenou osobou“ zrušují.

4. V § 6c se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Osoba povinná k dani, která nemá sídlo v tuzemsku a uskuteční dodání zboží za úplatu, které je přemístěním zboží z tuzemsku do jiného členského státu, je plátcem ode dne dodání tohoto zboží, pokud je pořízení tohoto zboží v jiném členském státě pro tuto osobu předmětem daně.“

5. V § 7 se za odstavec 2 vkládají nové odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) Pokud je totéž zboží předmětem po sobě jdoucích dodání v řetězci, v rámci kterých je toto zboží odesláno nebo přepraveno z členského státu do členského státu od něj odlišného, a to od prvního dodavatele přímo poslední osobě v tomto řetězci, pro kterou se dodání tohoto zboží uskutečňuje, platí, že k odeslání nebo přepravě tohoto zboží došlo pouze při jeho dodání

- a) prostředníkovi, nebo
- b) prostředníkem, pokud tento prostředník sdělil svému dodavateli své daňové identifikační číslo pro účely daně z přidané hodnoty, které mu bylo přiděleno členským státem zahájení odeslání nebo přepravy zboží.

(4) Pro účely odstavce 3 se prostředníkem rozumí dodavatel v rámci po sobě jdoucích dodání v řetězci, který

- a) není prvním dodavatelem v rámci těchto dodání a
- b) zboží odesílá nebo přepravuje sám, nebo jím zmocněná třetí osoba.“.

Dosavadní odstavce 3 až 6 se označují jako odstavce 5 až 8.

6. V § 7 odst. 6 větě první se slova „Pokud však zboží je dodáno“ nahrazují slovy „Při dodání zboží“ a slova „ , za místo plnění se“ se nahrazují slovy „se za místo plnění“.

7. V § 7 odst. 7 úvodní části ustanovení se číslo „4“ nahrazuje číslem „6“.

8. V § 7 odst. 8 se slova „Místem plnění při“ nahrazují slovem „Při“ a za slova „věci je“ se vkládají slova „místem plnění“.

9. V § 13 odst. 6 větě první se slova „obchodního majetku“ nahrazují slovem „zboží“ a za slovo „plátcem“ se vkládají slova „z tuzemska“.

10. V § 13 odst. 6 se věty druhá a třetí zrušují.

11. V § 13 se odstavce 7 a 8 zrušují.

Dosavadní odstavec 9 se označuje jako odstavec 7.

12. V § 16 odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „které nejsou osvobozenou osobou,“ nahrazují slovy „pokud tyto osoby nejsou v členském státě zahájení odeslání nebo přepravy zboží osvobozenou osobou a“.

13. V § 16 odst. 1 se na konci písmene a) doplňují slova „nebo jí zmocněnou třetí osobou, nebo“.

14. V § 16 odst. 1 se na konci písmene b) doplňují slova „jím zmocněnou třetí osobou.“.

15. V § 16 odst. 1 se písmeno c) zrušuje.

16. V § 16 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3 až 5 se označují jako odstavce 2 až 4.

17. V § 16 se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 3.

18. V § 16 odst. 3 písmeno a) zní:

„a) přemístění zboží z jiného členského státu do tuzemska plátcem nebo identifikovanou osobou,“.

19. V § 16 odst. 3 se písmeno b) zrušuje.

Dosavadní písmena c) a d) se označují jako písmena b) a c).

20. V § 16 odst. 3 písm. b) se slova „která není osvobozenou osobou a“ a slova „pro účely uskutečňování ekonomických činností v tuzemsku, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno“ zrušují.

21. V § 16 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Za pořízení zboží z jiného členského státu se pro účely tohoto zákona nepovažuje nabytí

a) práva nakládat jako vlastník se zbožím, které se

1. dodává s instalací nebo montáží,
2. dodává soustavami nebo sítěmi, nebo
3. zasílá,

b) vratného obalu za úplatu.“.

22. V § 17 odst. 4 písmeno a) zní:

„a) nemá sídlo nebo provozovnu v členském státě kupujícího a“.

23. § 18 včetně nadpisu zní:

„§ 18

**Dodání a pořízení zboží s použitím přemístění zboží v režimu skladu uvnitř území
Evropské unie**

(1) Přemístěním zboží v režimu skladu se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí přemístění zboží prodávajícím za účelem následného dodání tohoto zboží kupujícímu v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy tohoto zboží, pokud

- a) v době zahájení odeslání nebo přepravy tohoto zboží
 1. prodávající zná daňové identifikační číslo kupujícího vydané členským státem ukončení odeslání nebo přepravy zboží a
 2. má být jeho následné dodání uskutečněno na základě ujednání kupujícího a prodávajícího a
- b) prodávající uvede
 1. přemístění tohoto zboží v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty a
 2. daňové identifikační číslo kupujícího vydané členským státem ukončení odeslání nebo přepravy zboží v souhrnném hlášení.

(2) Pro účely dodání a pořízení zboží s použitím přemístění zboží v režimu skladu uvnitř území Evropské unie se rozumí

- a) prodávajícím osoba registrovaná k dani v členském státě zahájení odeslání nebo přepravy zboží uskutečňující přemístění zboží v režimu skladu, která nemá v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží sídlo nebo provozovnu,
- b) kupujícím osoba registrovaná k dani v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy tohoto zboží, na kterou má být podle odstavce 1 následně převedeno právo nakládat se zbožím jako vlastník.

(3) Přemístění zboží v režimu skladu se nepovažuje za dodání zboží za úplaty a za pořízení zboží z jiného členského státu za úplatu.

(4) Pokud ve lhůtě 12 měsíců ode dne ukončení odeslání nebo přepravy zboží (dále jen „lhůta pro dodání“) dojde k následnému převodu práva nakládat s tímto zbožím jako vlastník prodávajícím na kupujícího a podmínky pro přemístění zboží v režimu skladu podle odstavců 1 a 2 jsou stále splněny, považuje se tento převod práva za

- a) dodání zboží do jiného členského státu prodávajícím a
- b) pořízení zboží z jiného členského státu kupujícím.

(5) Pokud ve lhůtě pro dodání dojde k převodu práva nakládat se zbožím jako vlastník prodávajícím na jinou osobu povinnou k dani než kupujícího, která je registrovaná k dani v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy přemísťovaného zboží, považuje se tento převod práva za dodání zboží do jiného členského státu a pořízení zboží z jiného členského státu podle odstavce 4, pokud jsou stále splněny ostatní podmínky pro přemístění zboží v režimu skladu podle odstavců 1 a 2 a prodávající zaznamená změnu pořizovatele v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty.

(6) Pokud před uplynutím lhůty pro dodání dojde k vrácení zboží, které bylo přemístěno v režimu skladu, do členského státu, ze kterého bylo odesláno nebo přepraveno, aniž by došlo k převodu práva nakládat s tímto zbožím jako vlastník podle odstavců 4 nebo 5, a prodávající

uvede toto vrácení zboží v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty, nepovažuje se toto vrácení zboží za přemístění zboží.

(7) Pokud před uplynutím lhůty pro dodání přestane být plněna některá z podmínek pro přemístění zboží v režimu skladu podle odstavců 1 nebo 2, aniž by došlo k převodu práva nakládat se zbožím jako vlastník podle odstavců 4 nebo 5, nebo k vrácení zboží podle odstavce 6, považuje se přemístění zboží v režimu skladu za dodání zboží za úplatu a za pořízení zboží z jiného členského státu za úplatu v okamžiku, ve kterém daná podmínka přestane být plněna; okamžikem, ve kterém daná podmínka přestane být plněna, je v případě

- a) převodu práva nakládat se zbožím jako vlastník prodávajícím na jinou osobu než kupujícího nebo osobu povinnou k dani podle odstavce 5 okamžik bezprostředně předcházející tomuto převodu práva nakládat se zbožím jako vlastník,
- b) odeslání nebo přepravy zboží do členského státu odlišného od členského státu, ze kterého bylo toto zboží původně odesláno nebo přepraveno, okamžik bezprostředně předtím, než jsou odeslání nebo přeprava do tohoto odlišného členského státu zahájeny, nebo
- c) zničení, ztráty nebo odcizení den, kdy
 1. bylo zboží skutečně zničeno, ztraceno nebo odcizeno, nebo
 2. byly zničení, ztráta nebo odcizení zjištěny, pokud nelze zjistit, kdy bylo zboží skutečně zničeno, ztraceno nebo odcizeno.

(8) Pokud se na přemístění zboží v režimu skladu nepoužijí odstavce 4 až 7, dnem následujícím po dni uplynutí lhůty pro dodání se považuje toto přemístění zboží za dodání zboží za úplatu a za pořízení zboží z jiného členského státu za úplatu.“.

24. § 22 včetně nadpisu zní:

„§ 22

Uskutečnění plnění a povinnost přiznat plnění při dodání zboží do jiného členského státu osvobozeném od daně

(1) Při dodání zboží do jiného členského státu nebo dodání zboží za úplatu, které je přemístěním zboží plátcem, na která se vztahuje osvobození od daně s nárokem na odpočet daně, vzniká povinnost přiznat uskutečnění tohoto dodání k patnáctému dni v měsíci, který následuje po měsíci, v němž bylo dodání zboží uskutečněno. Pokud však byl daňový doklad vystaven před patnáctým dnem měsíce, který následuje po měsíci, v němž bylo dodání zboží uskutečněno, je plátce povinen přiznat uskutečnění tohoto dodání ke dni vystavení daňového dokladu.

(2) Dodání zboží za úplatu, které je přemístěním zboží, se považuje za uskutečněné

- a) dnem přemístění zboží do jiného členského státu, nebo
- b) dnem, kterým se toto přemístění stane dodáním zboží za úplatu, pokud se jedná o přemístění zboží, které se považuje za dodání zboží za úplatu až po ukončení jeho odeslání nebo přepravy.

(3) Dodání zboží do jiného členského státu s použitím přemístění zboží v režimu skladu podle § 18 odst. 4 a 5 se považuje za uskutečněné dnem převodu práva nakládat s tímto zbožím jako vlastník na pořizovatele.“.

25. V § 25 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

26. V § 25 odst. 2 větě druhé se slova „4 a 5“ nahrazují slovy „3 a § 18 odst. 4, 5, 7 a 8“ a slova „přemístění zboží do tuzemska“ se nahrazují slovy „ , ke kterému by bylo uskutečněno takové plnění při dodání zboží do jiného členského státu podle § 22“.

27. V § 36 odst. 6 písm. a) se slova „ , odst. 5, odst. 6 a podle § 16 odst. 5“ nahrazují slovy „a § 13 odst. 6“.

28. V § 64 odstavec 1 zní:

„(1) Dodání zboží do jiného členského státu plátcem osobě registrované k dani v jiném členském státě, pro kterou je pořízení tohoto zboží v jiném členském státě předmětem daně, je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, pokud

- a) tato osoba sdělila plátcovi své daňové identifikační číslo pro účely daně z přidané hodnoty,
- b) je zboží odesláno nebo přepraveno z tuzemska do jiného členského státu plátcem, pořizovatelem nebo třetí osobou zmocněnou plátcem nebo pořizovatelem a
- c) plátcem uvede dodání zboží v souhrnném hlášení.“.

29. V § 64 odstavce 4 a 5 znějí:

„(4) Dodání zboží za úplaty, které je přemístěním zboží plátcem z tuzemska do jiného členského státu, je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, pokud by takové dodání zboží bylo osvobozeno od daně podle odstavců 1 až 3 v případě, že by se uskutečnilo pro jinou osobu registrovanou k dani v jiném členském státě.

(5) Pro účely uplatňování osvobození od daně podle odstavců 1 až 4 se má za to, že zboží bylo odesláno nebo přepraveno do jiného členského státu, stanoví-li tak přímo použitelný předpis Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty^{7(e)}.“.

30. V § 66 odst. 1 se slova „ , jestliže zboží bylo propuštěno do celního režimu vývozu, pasivního zušlechťovacího styku nebo vnějšího tranzitu, nebo bylo zpětně vyvezeno“ zrušují.

31. V § 66 odst. 2 úvodní části ustanovení se slova „Osvobozeno od daně při vývozu zboží do třetí země je“ nahrazují slovy „Vývoz zboží je osvobozen od daně, pokud jde o“.

32. V § 66 odst. 3 se slova „dodání zboží do třetí země“ nahrazují slovy „vývozu zboží, který je osvobozen od daně,“ a slova „zákon o dani z přidané hodnoty“ se nahrazují slovy „tohoto zákona“.

33. V § 66 odst. 4 písm. a) se slova „o vývozu zboží do třetí země“ zrušují a za slovo „unie,“ se vkládají slova „o propuštění do celního režimu vývozu, pasivního zušlechťovacího styku, vnějšího tranzitu, nebo o zpětném vývozu,“.
34. V § 66 odst. 4 písmeno b) zní:
„b) jinými důkazními prostředky.“.
35. V § 71g odst. 2 úvodní části ustanovení se slova „přemístění obchodního majetku“ nahrazují slovy „dodání zboží za úplatu, které je přemístěním zboží plátcem,“.
36. V § 72 odst. 1 písm. e) a v § 72 odst. 4 se číslo „9“ nahrazuje číslem „7“.
37. V § 86 odst. 9 se číslo „9“ nahrazuje číslem „8“.
38. V § 89 odst. 3 se věty třetí a čtvrtá zrušují.
39. V § 89 se za odstavec 3 vkládají nové odstavce 4 až 8, které znějí:

„(4) Pokud je před uskutečněním cestovní služby přijata úplata, ze které vzniká povinnost přiznat daň, stanoví se přírážka poskytovatele cestovní služby k této úplatě jako součin přijaté úplaty a koeficientu pro výpočet přírážky.

(5) Koeficient pro výpočet přírážky se vypočte jako podíl

- a) rozdílu mezi
1. celkovou peněžní částkou, kterou jako úplatu obdržel nebo má obdržet plátec od zákazníka nebo třetí osoby za poskytnutou cestovní službu, a
 2. součtem částek, které plátec již uhradil za jednotlivé služby cestovního ruchu a zboží nakoupené od jiných osob povinných k dani, které jsou přímo zahrnuté do cestovní služby, a
- b) celkové peněžní částky, kterou jako úplatu obdržel nebo má obdržet plátec od zákazníka nebo třetí osoby za poskytnutou cestovní službu.

(6) Koeficient pro výpočet přírážky lze vypočítat také jako podíl

- a) rozdílu mezi
1. celkovou peněžní částkou, kterou jako úplatu obdržel nebo má obdržet plátec od zákazníka nebo třetí osoby za poskytnutou cestovní službu, a
 2. součtem částek, které plátec uhradil nebo předpokládá, že uhradí, za jednotlivé služby cestovního ruchu a zboží nakoupené od jiných osob povinných k dani, které jsou přímo zahrnuté do cestovní služby, a
- b) celkové peněžní částky, kterou jako úplatu obdržel nebo má obdržet plátec od zákazníka nebo třetí osoby za poskytnutou cestovní službu.

(7) U jedné cestovní služby lze pro stanovení přírážky poskytovatele cestovní služby k úplatě použít pouze jeden způsob výpočtu koeficientu pro výpočet přírážky; v případě, že poskytovatel cestovní služby použije způsob výpočtu koeficientu podle odstavce 6, může koeficient, který pro účely stanovení přírážky vypočetl u první přijaté úplaty, použít i pro stanovení přírážky u všech úplat následujících.

(8) Je-li rozdíl podle odstavců 3, 5 nebo 6 záporný, základem daně je nula.“.

Dosavadní odstavce 4 až 15 se označují jako odstavce 9 až 20.

40. V § 89 odst. 10 se věta první zrušuje.

41. V § 89 odst. 12 se věta poslední zrušuje.

42. V § 89 odstavec 18 zní:

„(18) Při opravě základu daně nebo výše daně u cestovní služby plátce nevystavuje opravný daňový doklad.“.

43. V § 89 odst. 20 se věta poslední zrušuje.

44. V § 92d odst. 1 se číslo „5“ nahrazuje číslem „6“.

45. V § 100a se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Plátce, který je prodávajícím v rámci dodání a pořízení zboží s použitím přemístění zboží v režimu skladu uvnitř území Evropské unie, a plátce nebo identifikovaná osoba, kteří jsou kupujícím nebo osobou povinnou k dani podle § 18 odst. 5 v rámci tohoto dodání a pořízení, jsou povinni vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty údaje podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty^{7e)}.“.

46. V § 102 odst. 1 úvodní části ustanovení se slovo „uskutečnil“ nahrazuje slovy „mu vznikla povinnost přiznat“.

47. V § 102 odst. 1 písm. b) se slova „obchodního majetku“ nahrazují slovy „zboží plátcem z tuzemska“.

48. V § 102 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Plátce je povinen podat souhrnné hlášení, pokud jako prodávající přemístil zboží v režimu skladu z tuzemska do jiného členského státu.“

Dosavadní odstavce 2 až 8 se označují jako odstavce 3 až 9.

49. V § 102 odst. 3 úvodní části ustanovení se slovo „uskutečnila“ nahrazuje slovy „jí vznikla povinnost priznat“.

50. V § 102 odst. 7 větě první se číslo „5“ nahrazuje číslem „6“ a ve větě druhé se číslo „4“ nahrazuje číslem „5“.

51. V § 102 odst. 8 se číslo „3“ nahrazuje číslem „4“.

Čl. V

Přechodná ustanovení

1. Pro daňové povinnosti u daně z přidané hodnoty vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související se použije zákon č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
2. Na dodání zboží do jiného členského státu podle § 13 odst. 6 věty třetí zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a pořízení zboží z jiného členského státu podle § 16 odst. 4 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona,
 - a) se v případě, že odeslání nebo přeprava tohoto zboží byly zahájeny před 1. lednem 2020, použije zákon č. 235/2004 Sb., ve znění účinném před 1. lednem 2020,
 - b) lze v případě, že odeslání nebo přeprava tohoto zboží byly zahájeny od 1. ledna 2020 do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti tohoto zákona, použít zákon č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.“
3. Pro daňové povinnosti u daně z přidané hodnoty vzniklé přede dnem nabytí účinnosti čl. IV bodů 38 až 43, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související se použije zákon č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti čl. IV bodů 38 až 43.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o mezinárodní spolupráci při správě daní

Čl. VI

Zákon č. 164/2013 Sb., o mezinárodní spolupráci při správě daní a o změně dalších souvisejících zákonů, ve znění zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 105/2016 Sb., zákona č. 188/2016 Sb., zákona č. 92/2017 Sb., zákona č. 305/2017 Sb. a zákona č. 80/2019 Sb., se mění takto:

1. Poznámka pod čarou č. 1 zní:

„¹⁾ Směrnice Rady 2011/16/EU ze dne 15. února 2011 o správní spolupráci v oblasti daní a o zrušení směrnice 77/799/EHS.
Směrnice Rady 2014/107/EU ze dne 9. prosince 2014, kterou se mění směrnice 2011/16/EU, pokud jde o povinnou automatickou výměnu informací v oblasti daní.
Směrnice Rady (EU) 2015/2376 ze dne 8. prosince 2015, kterou se mění směrnice 2011/16/EU, pokud jde o povinnou automatickou výměnu informací v oblasti daní.
Směrnice Rady (EU) 2016/881 ze dne 25. května 2016, kterou se mění směrnice 2011/16/EU, pokud jde o povinnou automatickou výměnu informací v oblasti daní.
Směrnice Rady (EU) 2018/822 ze dne 25. května 2018, kterou se mění směrnice 2011/16/EU, pokud jde o povinnou automatickou výměnu informací v oblasti daní ve vztahu k přeshraničním uspořádáním, která se mají oznamovat.“.

2. V § 1 se doplňuje odstavec 6, který zní:

„(6) Na zákon upravující zamezení dvojímu zdanění ve vztahu k jurisdikci, která není státem, se pro účely mezinárodní spolupráce při správě daní hledí jako na mezinárodní smlouvu podle odstavce 1 písm. b).“.

3. V § 8 odst. 2 písm. a) se slovo „nebo“ zrušuje.

4. V § 8 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje slovem „ , nebo“ a doplňuje se písmeno c), které zní:

„c) zprostředkovateli přeshraničních uspořádání.“.

5. V § 8 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Správce daně při automatické výměně informací podle odstavce 2 předá ústřednímu kontaktnímu orgánu informace získané na základě podaného oznámení.“.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 5.

6. V § 12b se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno e), které zní:

„e) oznamované zprostředkovateli přeshraničních uspořádání.“.

7. § 13o se včetně nadpisu zrušuje.

8. V části první hlavě III dílu 2 se doplňuje oddíl 6, který včetně nadpisu zní:

„Oddíl 6
**Automatická výměna informací oznamovaných zprostředkovateli přeshraničních
uspořádání**

Pododdíl 1
Obecná ustanovení

§ 14

Úvodní ustanovení

(1) Při automatické výměně informací oznamovaných zprostředkovateli přeshraničních uspořádání se poskytují informace týkající se přeshraničního uspořádání naplňujícího charakteristický znak.

(2) Při automatické výměně informací oznamovaných zprostředkovateli přeshraničních uspořádání poskytuje ústřední kontaktní orgán informace podle odstavce 1 také ministerstvu a má k nim přístup Evropská komise.

§ 14a

Uživatel uspořádání

Uživatelem uspořádání je pro účely automatické výměny informací oznamovaných zprostředkovateli přeshraničních uspořádání osoba nebo jednotka bez právní osobnosti,

- a) kterým je toto uspořádání zpřístupněno pro zavedení,
- b) které jsou připraveny toto uspořádání zavést, nebo
- c) které uskutečnily první krok pro jeho zavedení.

§ 14b

Přidružené entity

(1) Přidruženými entitami jsou pro účely automatické výměny informací oznamovaných zprostředkovateli přeshraničních uspořádání osoby nebo jednotky bez právní osobnosti, které jsou navzájem spojeny tak, že osoba nebo jednotka bez právní osobnosti

- a) se podílí na
 1. řízení druhé osoby nebo jednotky bez právní osobnosti tím, že je schopna v nich uplatňovat významný vliv,
 2. kontrole druhé osoby nebo jednotky bez právní osobnosti tím, že drží více než 25 % hlasovacích práv, nebo
 3. více než 25 % základního kapitálu druhé osoby nebo jednotky bez právní osobnosti prostřednictvím vlastnického práva, které přímo nebo nepřímo drží, nebo
- b) má nárok na alespoň 25 % zisku druhé osoby nebo jednotky bez právní osobnosti.

(2) Pokud se na řízení, kontrole, základním kapitálu nebo zisku téže osoby nebo jednotky bez právní osobnosti podílí podle odstavce 1 více osob nebo jednotek bez právní osobnosti, jsou tyto osoby nebo jednotky také navzájem přidruženými entitami.

(3) Pokud se osoba nebo jednotka bez právní osobnosti podílí podle odstavce 1 na řízení, kontrole, základním kapitálu nebo zisku více osob nebo jednotek bez právní osobnosti, jsou tyto osoby nebo jednotky také navzájem přidruženými entitami.

(4) Na osobu nebo jednotku bez právní osobnosti, které z hlediska hlasovacích práv nebo podílu na základním kapitálu určité osoby nebo jednotky bez právní osobnosti jednají společně s jinou osobou nebo jednotkou bez právní osobnosti, se hledí, jako by na nich také měly účast v rozsahu všech hlasovacích práv nebo podílů na základním kapitálu, které drží tato jiná osoba nebo jednotka bez právní osobnosti.

(5) Podíl na základním kapitálu podle odstavce 1 písm. a) bodu 3 se v případě nepřímé účasti vypočte vynásobením velikosti držených podílů na jednotlivých úrovních hierarchie. Na osobu nebo jednotku bez právní osobnosti, které drží více než 50 % hlasovacích práv, se při tom hledí, jako by držely 100 % hlasovacích práv.

(6) Pro účely odstavců 1 až 5 se považují fyzická osoba, její manžel a příbuzní v řadě přímé za jedinou osobu.

§ 14c

Zprostředkovatel uspořádání

(1) Zprostředkovatelem uspořádání je pro účely automatické výměny informací oznamovaných zprostředkovateli přeshraničních uspořádání hlavní zprostředkovatel uspořádání nebo vedlejší zprostředkovatel uspořádání, pokud

- a) jsou podrobena zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla nebo místa vedení v členském státě Evropské unie,
- b) mají stálou provozovnu v členském státě Evropské unie, prostřednictvím které poskytují služby ve vztahu k tomuto uspořádání,
- c) jsou zřízeni podle práva členského státu Evropské unie nebo se řídí jeho právem nebo
- d) jsou registrováni v profesním sdružení týkajícím se právních, daňových nebo poradenských služeb v členském státě Evropské unie.

(2) Hlavním zprostředkovatelem uspořádání je pro účely automatické výměny informací oznamovaných zprostředkovateli přeshraničních uspořádání osoba nebo jednotka bez právní osobnosti, které toto uspořádání navrhuje, nabízejí na trhu, organizují, zpřístupňují pro jeho zavedení nebo řídí jeho zavedení.

(3) Vedlejším zprostředkovatelem uspořádání je pro účely automatické výměny informací oznamovaných zprostředkovateli přeshraničních uspořádání osoba nebo jednotka bez právní osobnosti, které vzhledem k příslušným skutečnostem a okolnostem a na základě dostupných informací a odborných znalostí a porozumění, jež jsou nezbytné k poskytování těchto služeb, vědí nebo by měly vědět, že se zavázaly poskytnout samy nebo prostřednictvím třetí osoby nebo jednotky bez právní osobnosti podporu, pomoc nebo poradenství, pokud jde o

- a) návrh, nabízení na trhu nebo organizaci tohoto uspořádání,
- b) zpřístupňování tohoto uspořádání pro zavedení, nebo
- c) řízení zavedení tohoto uspořádání.

§ 14d

Složená uspořádání

(1) Na posloupnost uspořádání se pro účely automatické výměny informací oznamovaných zprostředkovateli přeshraničních uspořádání hledí jako na jediné uspořádání.

(2) Na uspořádání sestávající se z více kroků nebo částí se pro účely automatické výměny informací oznamovaných zprostředkovateli přeshraničních uspořádání hledí jako na jediné uspořádání.

§ 14e

Druhy uspořádání

(1) Typizovaným uspořádáním je pro účely automatické výměny informací oznamovaných zprostředkovateli přeshraničních uspořádání takové uspořádání, které je navrženo, nabízeno na trhu, připraveno k zavedení nebo zpřístupněno tak, že je možné jej bez podstatných úprav zavést u uživatele uspořádání.

(2) Uspořádáním na míru je pro účely automatické výměny informací oznamovaných zprostředkovateli přeshraničních uspořádání takové uspořádání, které není typizovaným uspořádáním.

§ 14f

Oznamované přeshraniční uspořádání

(1) Oznamovaným přeshraničním uspořádáním je pro účely automatické výměny informací oznamovaných zprostředkovateli přeshraničních uspořádání přeshraniční uspořádání, které naplňuje alespoň jeden charakteristický znak.

(2) Přeshraničním uspořádáním podle odstavce 1 je uspořádání, které se týká více členských států Evropské unie nebo členského státu Evropské unie a státu, který není členským státem Evropské unie, nebo jiné jurisdikce, a

- a) alespoň jeden účastník tohoto uspořádání
 1. je podroben zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla nebo místa vedení v jiném státě nebo jurisdikci než jiný účastník tohoto uspořádání,
 2. je podroben zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla nebo místa vedení v alespoň dvou státech nebo jurisdikcích,
 3. podniká v jiném státě nebo jurisdikci prostřednictvím stálé provozovny nacházející se v tomto státě nebo jurisdikci a toto podnikání alespoň zčásti probíhá podle tohoto uspořádání, nebo
 4. vykonává činnost ve státě nebo jurisdikci, ve které není podroben zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla nebo místa vedení ani zde nemá stálou provozovnu, nebo
- b) toto uspořádání může dopadat na automatickou výměnu informací nebo na identifikaci skutečných majitelů podle zákona upravujícího některá opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu.

§ 14g

Charakteristický znak

Charakteristickým znakem je pro účely automatické výměny informací oznamovaných zprostředkovateli přeshraničních uspořádání vlastnost nebo rys uspořádání, které jsou ukazatelem potenciálního rizika vyhýbání se daňovým povinnostem a které jsou uvedeny v příloze č. 3 k tomuto zákonu.

Pododdíl 2

Výměna informací o oznamovaných přeshraničních uspořádáních

§ 14h

Povinná osoba

(1) Povinnou osobou je pro účely automatické výměny informací oznamovaných zprostředkovateli přeshraničních uspořádání zprostředkovatel oznamovaného přeshraničního uspořádání,

- a) kterému je toto uspořádání známo, nebo
- b) který má toto uspořádání v držení nebo pod svou kontrolou.

(2) Uživatel oznamovaného přeshraničního uspořádání je povinnou osobou namísto zprostředkovatele tohoto uspořádání v rozsahu, ve kterém je tento zprostředkovatel ve vztahu k tomuto uspořádání vázán profesní mlčenlivostí, a to ode dne, kdy mu tuto skutečnost tento zprostředkovatel sdělí. To neplatí, pokud má toto uspořádání jiného zprostředkovatele, který není vázán profesní mlčenlivostí.

(3) Uživatel oznamovaného přeshraničního uspořádání je vždy povinnou osobou, pokud toto uspořádání nemá zprostředkovatele.

§ 14i

Profesní mlčenlivost

Profesní mlčenlivostí je pro účely automatické výměny informací oznamovaných zprostředkovateli přeshraničních uspořádání povinnost zachovávat mlčenlivost podle

- a) zákona o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky,
- b) zákona o advokacii,
- c) notářského řádu,
- d) zákona o auditorech,
- e) práva jiného členského státu v rozsahu, v jakém se vztahuje na výměnu informací o oznamovaných přeshraničních uspořádáních.

§ 14j

Informační povinnost zprostředkovatele oznamovaného přeshraničního uspořádání

Zprostředkovatel oznamovaného přeshraničního uspořádání, který alespoň z části není ve vztahu k tomuto uspořádání povinnou osobou z důvodu profesní mlčenlivosti, je povinen tuto skutečnost včas sdělit ostatním jemu známým zprostředkovatelům tohoto uspořádání a uživateli tohoto uspořádání.

§ 14k

Postavení povinné osoby

Povinná osoba má pro účely tohoto zákona postavení daňového subjektu.

§ 14l

Oznámení

(1) Povinná osoba, která je zprostředkovatelem oznamovaného přeshraničního uspořádání, oznámí správci daně informace o tomto uspořádání, pokud v České republice

- a) je podrobena zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla nebo místa vedení,
- b) má stálou provozovnu, jejímž prostřednictvím poskytuje služby ve vztahu k tomuto uspořádání, a není podrobena zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla ani místa vedení v žádném členském státě Evropské unie,
- c) je zřízena podle jejího práva nebo se jejím právem řídí a není podrobena zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla ani místa vedení v žádném členském státě Evropské unie ani nemá v žádném členském státě Evropské unie stálou provozovnu, jejímž prostřednictvím poskytuje služby ve vztahu k tomuto uspořádání, nebo
- d) je registrována v profesním sdružení týkajícím se právních, daňových nebo poradenských služeb a není podrobena zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla ani místa vedení v žádném členském státě Evropské unie, nemá v žádném členském státě Evropské unie stálou provozovnu, jejímž prostřednictvím poskytuje služby ve vztahu k tomuto uspořádání, není zřízena podle práva žádného členského státu Evropské unie ani se neřídí jeho právem.

(2) Povinná osoba, která je uživatelem oznamovaného přeshraničního uspořádání, oznámí správci daně informace o tomto uspořádání, pokud v České republice

- a) je podrobena zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla nebo místa vedení,
- b) má stálou provozovnu, která má z tohoto uspořádání prospěch, a není podrobena zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla ani místa vedení v žádném členském státě Evropské unie,
- c) obdrží příjem nebo zde vytváří zisk a není podrobena zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla ani místa vedení v žádném členském státě Evropské unie ani v žádném členském státě Evropské unie nemá stálou provozovnu, která má z tohoto uspořádání prospěch, nebo
- d) vykonává činnost a není podrobena zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla ani místa vedení v žádném členském státě Evropské unie, nemá v žádném členském státě Evropské unie stálou provozovnu, která má z tohoto uspořádání prospěch, neobdržela v žádném členském státě Evropské unie příjem ani v žádném členském státě Evropské unie nevytváří zisk.

(3) Povinná osoba podle odstavce 1 nebo 2 ve vztahu k typizovanému oznamovanému přeshraničnímu uspořádání oznámí správci daně změny v informacích o tomto uspořádání.

(4) V případě, kdy má vedle povinné osoby podle odstavce 2 povinnost oznámit informace o oznamovaném přeshraničním uspořádání také jiný jeho uživatel v některém z členských států Evropské unie, má povinná osoba povinnost podat oznámení podle odstavce 2, pouze pokud

- a) dohodla toto uspořádání se zprostředkovatelem tohoto uspořádání, nebo

- b) řídí nebo koordinuje zavedení tohoto uspořádání, pokud k dohodě podle písmene a) nedošlo.

(5) Povinná osoba není povinna podávat oznámení podle odstavců 1 až 3, pokud podala oznámení, které obsahovalo stejné údaje, v jiném členském státě podle obdobného ustanovení.

(6) Povinná osoba není povinna podávat oznámení podle odstavců 1 až 3, pokud ve vztahu k tomuto uspořádání podala jiná povinná osoba v některém z členských států Evropské unie oznámení, které obsahovalo stejné údaje.

§ 14m

Obsah oznámení

(1) Povinná osoba v oznámení o oznamovaném přeshraničním uspořádání uvede

- a) identifikační údaje zprostředkovatele tohoto uspořádání a uživatele tohoto uspořádání a seznam osob nebo jednotek bez právní osobnosti, které jsou přidruženou entitou tohoto uživatele,
- b) podrobné údaje o charakteristickém znaku naplňovaném tímto uspořádáním,
- c) shrnutí obsahu tohoto uspořádání obsahující alespoň
 1. označení, pod kterým je obecně známo, pokud takové označení existuje, a
 2. popis uspořádání nebo podnikatelské činnosti v obecných rysech tak, aby nebyla porušena ochrana obchodního tajemství, zákonem uložené nebo zákonem uznané povinnosti mlčenlivosti a nedošlo k ohrožení veřejného pořádku nebo bezpečnosti České republiky,
- d) den, kdy byl nebo má být učiněn první krok v zavedení tohoto uspořádání,
- e) podrobné informace o ustanoveních právních předpisů nebo mezinárodních smluv, na kterých je uspořádání založeno,
- f) hodnotu tohoto uspořádání,
- g) označení členského státu Evropské unie uživatele tohoto uspořádání a všech dalších členských států Evropské unie, které by tímto uspořádáním mohly být dotčeny, a
- h) identifikační údaje případné další osoby nebo jednotky bez právní osobnosti, které by mohly být dotčeny tímto uspořádáním a které jsou spojeny s členským státem Evropské unie, spolu s informací o tom, se kterým členským státem Evropské unie jsou spojeny.

(2) Povinná osoba v oznámení o změně informací o typizovaném oznamovaném přeshraničním uspořádání uvede za dané kalendářní čtvrtletí nové nebo změněné údaje podle odstavce 1 písm. a), d), g) a h).

(3) Identifikační údaje osoby nebo jednotky bez právní osobnosti podle odstavce 1 písm.

a) a h) jsou

- a) jméno,
- b) datum a místo narození, jde-li o fyzickou osobu,
- c) stát nebo jurisdikce, ve kterých jsou podrobeny zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla nebo místa vedení, a
- d) daňové identifikační číslo nebo jiné obdobné číslo používané pro daňové účely ve státě nebo jurisdikci, ve kterých jsou podrobeny zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla nebo místa vedení.

(4) Ministerstvu a Evropské komisi se neposkytnou údaje podle odstavce 1 písm. a), c) a h).

§ 14n

Lhůta pro podání oznámení

(1) Oznámení o oznamovaném přeshraničním uspořádání se podává do 30 dnů ode dne, kdy

- a) bylo toto uspořádání zpřístupněno pro zavedení,
- b) bylo toto uspořádání připraveno k zavedení, nebo
- c) byl učiněn první krok v zavedení tohoto uspořádání.

(2) Nastane-li více skutečností podle odstavce 1, je dnem rozhodným pro počátek běhu lhůty podle odstavce 1 den, který nastane dříve.

(3) V případě, že oznámení o oznamovaném přeshraničním uspořádání podává povinná osoba, která je vedlejším zprostředkovatelem tohoto uspořádání, podává se oznámení do 30 dnů ode dne, kdy tento zprostředkovatel poskytnul sám nebo prostřednictvím jiné osoby nebo jednotky bez právní osobnosti podporu, pomoc nebo poradenství ve vztahu k tomuto uspořádání.

(4) Oznámení o změně informací o typizovaném oznamovaném přeshraničním uspořádání se podává do 30 dnů od posledního dne kalendářního čtvrtletí, ve kterém k těmto změnám došlo.

§ 14o

Vyloučení vybraných účinků podaného oznámení

Skutečnost, že správce daně nebo orgán jiného členského státu nepodniknou na základě podaného oznámení o oznamovaném přeshraničním uspořádání kroky ve vztahu ke zprostředkovateli nebo uživateli tohoto uspořádání, není postupem nebo úkonem, které by podle § 13v odst. 3 zakládaly předběžné daňové rozhodnutí nebo které by podle § 13w odst. 3 zakládaly předběžné posouzení převodních cen.

§ 14p

Uchovávání dokladů

(1) Povinná osoba je povinna po dobu 10 let od posledního dne lhůty pro podání oznámení uchovávat doklady týkající se zániku povinnosti podat toto oznámení v důsledku podání obdobného oznámení jinou povinnou osobou nebo v jiném členském státě.

(2) Povinná osoba, která je zprostředkovatelem oznamovaného přeshraničního uspořádání, je povinna po dobu 10 let od posledního dne lhůty pro podání oznámení uchovávat doklady týkající se plnění informační povinnosti.

(3) Povinná osoba, která je uživatelem oznamovaného přeshraničního uspořádání, je povinna po dobu 10 let od posledního dne lhůty pro podání oznámení uchovávat doklady týkající se dohody se zprostředkovatelem tohoto uspořádání na tomto uspořádání.

§ 14q

Způsob podání oznámení

- (1) Oznámení se podává na tiskopise vydaném ministerstvem a činí se datovou zprávou
- a) podepsanou uznávaným elektronickým podpisem, nebo
 - b) s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky.
- (2) Formát a strukturu datové zprávy zveřejní ústřední kontaktní orgán způsobem umožňujícím dálkový přístup.

§ 14r

Pokuty

- (1) Správce daně může povinné osobě uložit pokutu za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy také, pokud poruší povinnost uchovávat doklady.
- (2) Správce daně může zprostředkovateli oznamovaného přeshraničního uspořádání uložit pokutu za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy také, pokud poruší informační povinnost.
- (3) Správce daně může povinné osobě uložit pořádkovou pokutu do 500 000 Kč, pokud poruší povinnost při oznamování.

§ 14s

Lhůta pro poskytnutí informace

Ústřední kontaktní orgán poskytne informaci o oznamovaném přeshraničním uspořádání do 1 měsíce od posledního dne kalendářního čtvrtletí, ve kterém byla tato informace oznámena.“.

9. V části první hlavě III dílu 3 se § 14 včetně nadpisu zrušuje.

10. § 15 včetně nadpisu zní:

„§ 15

Podmínky a lhůty pro výměnu informací z vlastního podnětu

- (1) Kontaktní místo poskytne z vlastního podnětu kontaktnímu místu jiného státu informace, které má k dispozici, pokud
- a) důvodně předpokládá, že v tomto jiném státě může dojít ke zkrácení daně,
 - b) daňovému subjektu byla stanovena nižší daň nebo bylo uplatněno osvobození od daně v České republice, které by mohlo vést ke zvýšení daně nebo vzniku daňové povinnosti v tomto jiném státě,
 - c) podnikání mezi daňovými subjekty majícími daňové povinnosti v různých státech je uskutečňováno přes jeden nebo více států tak, že může dojít ke snížení daně v některém z těchto států,

- d) důvodně předpokládá, že může dojít ke snížení daně účelovým přesunem zisku mezi spojenými osobami vymezenými podle zákona o daních z příjmů, nebo
- e) důvodně předpokládá, že by poskytnuté informace umožnily zjištění skutečností, které mohou ovlivnit stanovení daně v tomto jiném státě.

(2) Kontaktní místo může poskytnout z vlastního podnětu kontaktnímu místu jiného státu informace, které má k dispozici a které mohou mít význam pro správu daní v tomto jiném státě.

(3) Informace podle odstavce 1 se poskytují bezodkladně, nejpozději však do jednoho měsíce poté, kdy je kontaktní místo získalo.

(4) Kontaktní místo v případě, že mu jsou sděleny informace z vlastního podnětu kontaktního místa jiného členského státu, potvrdí jejich přijetí bezodkladně, nejpozději však do 7 pracovních dnů ode dne jejich přijetí, a to zpravidla prostřednictvím společné komunikační sítě.“.

11. Doplnuje se příloha č. 3, která zní:

„Příloha č. 3 k zákonu č. 164/2013 Sb.

Charakteristické znaky oznamovaného přeshraničního uspořádání

Oddíl I

Test hlavního přínosu

1. Obecné charakteristické znaky v oddíle II čl. A a specifické charakteristické znaky v oddíle II čl. B a v oddíle II čl. C odst. 1 písm. b) bodě 1 a v oddíle II čl. C odst. 1 písm. c) a d) lze zohlednit, pouze pokud splňují test hlavního přínosu.
2. Test hlavního přínosu je splněn, pokud je získání daňové výhody hlavním přínosem nebo jedním z hlavních přínosů, které lze s ohledem na všechny relevantní skutečnosti a okolnosti přiměřeně očekávat, že z uspořádání vyplynou.
3. Přítomnost podmínek uvedených v oddíle II čl. C odst. 1 písm. b) bodě 1, oddíle II čl. C odst. 1 písm. c) nebo d) sama o sobě neznamena, že uspořádání splňuje test hlavního přínosu.

Oddíl II

Kategorie charakteristických znaků

Čl. A

Obecné charakteristické znaky spojené s testem hlavního přínosu

(1) Charakteristický znak důvěrnosti naplňuje uspořádání, jehož uživatel nebo účastník se zaváže, dodržovat podmínku, podle které neposkytnou jiným zprostředkovatelům nebo daňovým orgánům informace o tom, jak by toto uspořádání mohlo zajistit daňovou výhodu.

(2) Charakteristický znak odměny naplňuje uspořádání, jehož zprostředkovatel má nárok na obdržení odměny, podílu, úhrady finančních nákladů nebo jiné úplaty za toto uspořádání a tato odměna se odvíjí od

- a) výše daňové výhody získané z tohoto uspořádání, nebo

b) skutečnosti, zda z tohoto uspořádání byla získána daňová výhoda, včetně případu, kdy je zprostředkovatel povinen odměnu zčásti nebo zcela vrátit, pokud by zamýšlené daňové výhody získané z tohoto uspořádání nebylo zčásti nebo zcela dosaženo.

(3) Charakteristický znak standardnosti naplňuje uspořádání, které podstatně standardizuje dokumentaci nebo strukturu a je k dispozici pro více než jednoho uživatele, aniž by pro jeho zavedení bylo potřeba provést podstatnou úpravu.

Čl. B

Zvláštní charakteristické znaky spojené s testem hlavního přínosu

(1) Charakteristický znak využití ztráty naplňuje uspořádání, v rámci něhož jeho účastník činí vykonstruované kroky, které sestávají z pořizování ztrátové společnosti, ukončení hlavní činnosti této společnosti a využití jejích ztrát s cílem snížit svou daň, a to například převodem těchto ztrát do jiné jurisdikce nebo urychlením uplatňování těchto ztrát.

(2) Charakteristický znak změny charakteru příjmu naplňuje uspořádání, jehož účinek spočívá v převedení příjmu na majetek, dary nebo jinou kategorii příjmu zdaňovaného nižší sazbou daně nebo od daně osvobozeného.

(3) Charakteristický znak kruhové transakce naplňuje uspořádání zahrnující kruhové transakce, které vedou k pohybu aktiv v kruhu, a to zejména prostřednictvím zapojení subjektů bez jiné hlavní ekonomické funkce nebo transakcí, které se vzájemně započítávají, ruší nebo mají jinou podobnou vlastnost.

Čl. C

Zvláštní charakteristické znaky týkající se přeshraničních transakcí

(1) Charakteristický znak vyvedení příjmu naplňuje uspořádání, které zahrnuje odpočitatelnou přeshraniční platbu provedenou mezi 2 nebo více přidruženými entitami a

- a) příjemce platby nepodléhá zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla nebo místa vedení v žádném státě nebo jurisdikci,
- b) příjemce platby podléhá zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla nebo místa vedení ve státě nebo jurisdikci, které
 1. neukládají žádnou daň z příjmů právnických osob, nebo takovou daň ukládají s nulovou nebo téměř nulovou sazbou daně, nebo
 2. jsou zařazeny na seznamu států a jurisdikcí třetích zemí, které byly kolektivně členskými státy Evropské unie nebo Organizací pro ekonomickou spolupráci a rozvoj vyhodnoceny jako nespolupracující,
- c) příjemce platby využívá výhodu úplného osvobození od daně ve státě nebo jurisdikci, v nichž tento příjemce podléhá zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla nebo místa vedení, nebo
- d) při platbě daně se využívají výhody z preferenčního daňového režimu ve státě nebo jurisdikci, v nichž příjemce platby podléhá zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla nebo místa vedení.

(2) Charakteristický znak vícenásobného odpisování naplňuje uspořádání, podle kterého jsou odpočty za stejné odpisování aktiva uplatňovány ve více státech nebo jurisdikcích.

(3) Charakteristický znak vícenásobného osvobození od dvojího zdanění naplňuje uspořádání, podle kterého je uplatňováno osvobození od dvojího zdanění, pokud jde o stejnou položku příjmu nebo kapitálu, ve více státech nebo jurisdikcích.

(4) Charakteristický znak různého ocenění naplňuje uspořádání, které zahrnuje převody aktiv a v němž je významný rozdíl v částce považované za splatnou ve formě protiplnění za aktiva v dotčených státech nebo jurisdikcích.

Čl. D

Zvláštní charakteristické znaky týkající se automatické výměny informací a skutečného vlastnictví

(1) Charakteristický znak obcházení společného standardu pro oznamování naplňuje uspořádání, jehož účinkem může být narušení oznamovací povinnosti podle tohoto zákona nebo právních předpisů jiného státu provádějících právo Evropské unie nebo rovnocenné mezinárodní smlouvy o automatické výměně informací o finančních účtech podle čl. C bodu 1 přílohy č. 1 k tomuto zákonu, včetně mezinárodních smluv se státy nebo jurisdikcemi, které nejsou členskými státy Evropské unie, nebo které využívá absence těchto právních předpisů nebo smluv. Tento charakteristický znak naplňuje zejména uspořádání zahrnující

- a) využití účtu, produktu nebo investice, které nejsou finančním účtem podle čl. C bodu 1 přílohy č. 1 k tomuto zákonu nebo jejichž účelem není být takovým finančním účtem, avšak které mají vlastnosti významně podobné vlastnostem takového finančního účtu,
- b) převod finančního účtu podle čl. C bodu 1 přílohy č. 1 k tomuto zákonu nebo aktiva do státu nebo jurisdikce nebo využití státem nebo jurisdikcí, které nejsou vázány automatickou výměnou informací o finančních účtech podle čl. C bodu 1 přílohy č. 1 k tomuto zákonu se státem nebo jurisdikcí, ve kterých uživatel uspořádání podléhá zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla nebo místa vedení,
- c) překlasifikování příjmu a majetku na produkty nebo platby, které nepodléhají automatické výměně informací o finančních účtech podle čl. C bodu 1 přílohy č. 1 k tomuto zákonu,
- d) převod nebo konverzi finanční instituce podle čl. A bodu 1 přílohy č. 1 k tomuto zákonu nebo finančního účtu podle čl. C bodu 1 přílohy č. 1 k tomuto zákonu nebo jejich aktiv na finanční instituci podle čl. A bodu 1 přílohy č. 1 k tomuto zákonu, finanční účet podle čl. C bodu 1 přílohy č. 1 k tomuto zákonu nebo aktiva nepodléhající oznamování v rámci automatické výměny informací o finančních účtech podle čl. C bodu 1 přílohy č. 1 k tomuto zákonu,
- e) využití právnických osob, jednotek bez právní osobnosti nebo právních struktur, které zamezují nebo jejichž účelem je zamezit oznamování majitele účtu podle čl. E bodu 1 přílohy č. 1 k tomuto zákonu nebo ovládající osoby podle § 13d odst. 2 v rámci automatické výměny informací o finančních účtech podle čl. C bodu 1 přílohy č. 1 k tomuto zákonu, nebo
- f) narušení postupů náležité péče používané finančními institucemi podle čl. A bodu 1 přílohy č. 1 k tomuto zákonu s cílem dodržet jejich závazky oznamování informací o finančních účtech podle čl. C bodu 1 přílohy č. 1 k tomuto zákonu nebo využití slabiny těchto postupů, a to včetně využívání států nebo jurisdikcí s nepřiměřeným nebo oslabeným režimem vymáhání právních předpisů v oblasti boje proti legalizaci výnosů z trestné činnosti nebo států nebo jurisdikcí s oslabenými požadavky na transparentnost právnických osob nebo jednotek bez právní osobnosti.

(2) Charakteristický znak zastření skutečného vlastnictví naplňuje uspořádání zahrnující netransparentní právní řetězec nebo netransparentní řetězec skutečných majitelů využívající osoby nebo jednotky bez právní osobnosti,

- a) které nevykonávají významnou ekonomickou aktivitu doloženou přiměřeným personálem, vybavením, aktivy a prostorami,
- b) které jsou zřízeny podle práva jiného státu nebo jurisdikce, jsou řízeny, podléhají zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, sídla nebo místa vedení, jsou ovládány nebo usazeny v jiném státě nebo jurisdikci než skutečný majitel aktiv držných těmito osobami nebo jednotkami bez právní osobnosti a
- c) u kterých nelze určit jejich skutečného majitele podle zákona upravujícího některá opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu.

Čl. E

Zvláštní charakteristické znaky týkající se převodních cen

(1) Charakteristický znak využití jednostranných pravidel bezpečného přístavu naplňuje uspořádání zahrnující využití pravidel zjednodušujících uplatňování zásady tržního odstupu v oblasti převodních cen jednostranně přijatých v některém státě nebo jurisdikci a odchylovajících se od obecných zásad uplatňovaných v oblasti převodních cen.

(2) Charakteristický znak využití těžko ocenitelných nehmotných aktiv naplňuje uspořádání zahrnující převod nehmotných aktiv nebo práv zahrnutých v nehmotných aktivech, pro které v době jejich převodu mezi přidruženými entitami

- a) neexistují žádná srovnatelná aktiva a
- b) v době uzavření transakce jsou odhady budoucích peněžních toků nebo příjmů očekávaných z převáděného nehmotného aktiva nebo předpoklady použité při oceňování tohoto nehmotného aktiva vysoce nejisté, a tedy je obtížné předvídat míru konečného prospěchu, který vyplyne z nehmotného aktiva v okamžiku převodu.

(3) Charakteristický znak využití vnitroskupinového přeshraničního převodu funkcí, rizik nebo aktiv naplňuje uspořádání zahrnující vnitroskupinový přeshraniční převod funkcí, rizik nebo aktiv, pokud je v období 3 let po převodu předpokládán roční zisk před úroky a zdaněním (EBIT) u převodce nižší než 50 % předpokládaného ročního zisku před úroky a zdaněním, jehož by tento převodce dosáhl, kdyby k uvedenému převodu nedošlo.“

Čl. VII

Přechodné ustanovení

Povinná osoba je povinna podat oznámení o oznamovaném přeshraničním uspořádání podle § 141 odst. 1 nebo 2 zákona č. 164/2013 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, k jehož zavedení byl učiněn první krok v období ode dne 25. června 2018 do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti tohoto zákona, do konce kalendářního měsíce následujícího po měsíci, ve kterém nabyl účinnosti čl. VI.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o zvláštních řízeních soudních

Čl. VIII

V § 1 odst. 2 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění zákona č. 296/2017 Sb., se za slova „zákon o soudnictví ve věcech mládeže“ vkládají slova „ , řízení podle zákona upravujícího mezinárodní spolupráci při řešení daňových sporů v Evropské unii“.

ČÁST ŠESTÁ

ÚČINNOST

Čl. IX

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení, s výjimkou

- a) ustanovení čl. I bod 6, čl. IV bodů 38 až 43 a čl. V bodu 3, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2022,
- b) ustanovení čl. VI a VII, která nabývají účinnosti dnem 1. července 2020, a
- c) ustanovení čl. VIII, které nabývá účinnosti patnáctým dnem po jeho vyhlášení.